



Monteverdi Choir,
Orchestre Révolutionnaire
et Romantique &
Gardiner
—*L'enfance du Christ* de
Berlioz

Palau 100

Dijous, 16 de desembre de 2021 – 20 h

Sala de Concerts



Amb el patrocini de:

GRIFOLS

Amb el suport de:



Membre de:



Programa

Michael Spyres, tenor

Ann Hallenberg, mezzosoprano

Lionel Lhote, baríton

William Thomas, baix

Alex Ashworth, baix-baríton

Gareth Tresseder, tenor

Cor Infantil de l'Orfeó Català (Glòria Coma i Pedrals, directora)

Cor de Cambra del Palau de la

Música (Xavier Puig, director principal;
Simon Halsey, director artístic)

Monteverdi Choir

**Orchestre Révolutionnaire et
Romantique**

John Eliot Gardiner, director

Hector Berlioz (1803-1869)

L'enfance du Christ

I part – El somni d'Herodes

Núm. 1

Escena I. Núm. 2 – Marxa nocturna

Escena II. Núm. 3 – Ària d'Herodes

Escena III

Escena IV. Núm. 4

Escena V. Núm. 5 – Duo

Escena VI. Núm. 6

II part – La fugida d'Egipte

Núm. 7

Núm. 8 – El comiat dels pastors a la Sagrada Família

Núm. 9 – El descans de la Sagrada Família

III part – Arribada a Sais

Núm. 10

Escena I. Núm. 11 – Duo

Escena II

Núm. 12

Núm. 13 – Trio per a dues flautes i arpa

Núm. 14

Núm. 15

Epíleg

Durada aproximada del concert: 95 minuts, sense pausa

#clàssics #coral #llegendes

Poema

Estructures

Quin miracle,
quan una persona
segueix el patró
d'un altre cos.

Quan en té la retirada exacta.

Quina meravella,
la de les similituds intercontinentals,
la dels semblants que dialoguen
a cent mil quilòmetres transatlàntics.

La dels desconeguts
que són mirall.

Però per què ens sorprenen tant

Els trets compartits
si venim tots
d'allà mateix?

Si som els clons del mateix clon.
Si som el motlle primer.

Si en som un de sol.

Anna Gual

Proliferació cel·lular - Ameba (2020)

CARING FOR PEOPLE



GRIFOLS

Comentari

De Crist a Berlioz

La prolífica i intensa activitat d'Hector Berlioz (1803-1869) no es redueix a la de compositor, ja que l'autor de la *Simfonia fantàstica* també va explorar el terreny de la direcció orquestral, la crítica i l'assaig musical. Una vida intensa, curulla de grans projectes (alguns irrealitzats en vida d'aquest "Wagner alemany"), i que va ser testimoni de temps convulsos en una França sacsejada per canvis socials, polítics i també artístics de primer ordre. Berlioz va ser un romàntic de manual, membre juntament amb Victor Hugo i Eugène Delacroix del que Théophile Gautier va definir com la "santíssima trinitat" del romanticisme francès. Contemporani d'Alexandre Dumas o d'Honoré de Balzac, la de Berlioz va ser una vida aventurera i intensa pel que fa a l'amor.

La voluntat renovadora de la música francesa va dur Berlioz a allunyar-la del pintoresquisme i de l'artificiositat, per tornar als principis estètics de dos músics i teòrics del passat com van ser Jean-Philippe Rameau i Christoph Willibald Gluck. Ho va aconseguir en part, però en la seva pròpia obra. D'aquí la singularitat i originalitat de Berlioz respecte de contemporanis com Meyerbeer, Gounod o Thomas, entre d'altres.

L'obra vocal de Berlioz és igualment singular, amb tres òperes (*Benvenuto Cellini*, *Béatrice et Bénédict* i *Les troyens*), un oratori semiescènic (*La damnation de Faust*), diverses *mélodies* i cicles de cançons, com *Nuits d'été*, peces sacres (entre les quals cal comptar un *Requiem*) i l'oratori que ara ens ocupa, *L'enfance du Christ*.

Una "trilogia sagrada"

La "trilogia sagrada" que és *L'enfance du Christ* es va escriure entre els anys 1850 i 1854 i obre l'últim període compositiu de Berlioz. L'oratori, efectivament, s'estructura en tres parts: 1) El somni d'Herodes, 2) La fugida a Egipte i 3) L'arribada a Egipte. El llibret, inspirat en fragments dels Evangelis de Mateu, Marc i Lluc, és del propi compositor.

Tanmateix, la peça es va escriure de manera discontinua: el 1850 Berlioz va enllestir el cor de pastors que tanca la segona part (quan els pastors s'acomiaden de la Sagrada Família) i el va destinar a un concert. El primer esbós el va fer en un àlbum del seu amic Josep-Louis Duc, arquitecte en un dels salons del qual Berlioz s'avorria. Quan Duc li va proposar que gargotegés alguns pentagrames, explica Berlioz en una carta adreçada a un amic seu, empresari musical de Londres, el següent: “Vaig agafar un tros de paper, hi vaig traçar alguns pentagrames sobre els quals aviat va sorgir un *andantino* a quatre veus per a orgue. Hi vaig trobar cert misticisme agrest i naïf, i de seguida em va venir al cap la idea d'afegir-hi algunes paraules del mateix estil. El fragment d'orgue va desaparèixer i va esdevenir el cor de pastors de Betlem acomiadant-se del nen Jesús en el moment de la partença de la Sagrada Família cap a Egipte”.

Després, explica Berlioz, va escriure l'inici del que seria la tercera part, amb una obertura en Fa sostingut menor de caràcter semblant al cant pla, antic, i que de fet era ambigu pel que fa a les resolucions tonals. Al cap d'un temps va estrenar el cor de pastors i no va revelar ni tan sols als coristes que era una obra pròpia. És més, Berlioz va fer córrer la brama que la composició es devia a Pierre Ducré, mestre de capella de la Sainte Chappelle al segle XVII. El cas és que l'obra va agradar. Tant, que s'explica que una dama va comentar a l'arquitecte Duc el següent: “Deliciós! Això sí que és música! El temps no li ha manllevat la frescor! Això és melodia de debò, estranyament al que fan els compositors d'avui. Berlioz, sense anar més lluny, no faria res de semblant!”. Però Duc va aclarir a la dama que la música era de Berlioz i aleshores, sufocada, la dona va declarar: “El senyor Berlioz és un impertinent!”

El 1853 Berlioz va escriure la tercera part i el 1854 (any de l'estrena de l'obra a la Sala Herz de París) la primera, a mode d'introducció.

La simplicitat i el caire naïf, enfrontats al tòpic del Berlioz grandiloqüent, es donen la mà en un oratori que respon al caràcter dramaticomeditatiu propi del gènere. L'estrena va ser un èxit i Berlioz es sentia prou satisfet de *L'enfance du Christ*, tal com va explicar en una carta adreçada des de Leipzig a la seva germana el 1853, després d'haver escoltat la segona part completa de la partitura: “És [una música] realment bona, innocent i que toca (no riguis), en l'estil de les il·luminacions dels antics missals. Tothom diu que he captat a la perfecció el veritable color de la llegenda bíblica i tinc ganes de continuar la peça”.

Sacralitat i expressivitat

L'enfance du Christ se situa en el context d'un debat a l'entorn de la música sacra i més en concret sobre si aquesta havia o no d'eliminar tota connotació expressiva. Hi havia certa inquietud davant de l'excessiva expressivitat d'un tipus de música sacra, no destinada a la litúrgia, i que es veia excessivament teatral, és a dir, operística. És el que passaria més endavant amb obres de Liszt, de Bruckner o fins i tot amb el *Requiem* de Verdi. Tot plegat donaria lloc, al final del segle XIX, al "cecilianisme", que pretenia tornar als modes gregorians o a les escoles polifòniques de Victoria o Palestrina.

A les seves pàgines sacres, i també a *L'enfance du Christ*, Berlioz busca una expressió versemblant, a partir de situacions reals, "veristes", que permetessin palesar les situacions del drama. De fet, aquest oratori és una mena d'òpera, amb situacions molt teatrals i amb cert (i mesurat) sentimentalisme en el tractament melòdic d'algunes parts cantades, especialment pel cor.

No podem dir, per tant, que l'oratori de Berlioz sigui una obra explícitament "religiosa", sinó dramàtica i teatral, a partir d'un tema religiós. Una teatralitat que recorre de vegades al sentimentalisme, per exemple en el tractament d'alguns personatges: Maria i Josep, sense anar més lluny, estan imbuïts d'una humanitat veritable i recognoscible. I les textures instrumentals creades per Berlioz ajuden a perfilar l'evocació de situacions atmosfèriques molt concretes: és el cas de la dimensió de misteri en el primer acord de l'obra o les flautes al fragment de l'inici de l'obra ("*Tous attendaient*"), abans de l'obstinat de les cordes per recordar el decret d'Herodes. O el duet entre Maria i Josep, a Betlem, mentre Jesús alimenta les bèsties del ramat en un passatge dolç i tendre, que insisteix en la maternitat (i per tant en la humanitat) de Maria en frases com "*Ô mon enfant, mon cher enfant!*".

Jaume Radigales, *crític musical i professor universitari*

Biografies

Michael Spyres, tenor



© Marco Borrelli

Va néixer als Ozarks (EUA), on va créixer en una família musical. És un dels tenors més sol·licitats de la seva generació. Ha actuat als teatres d'òpera, festivals i sales de concerts internacionals més prestigiosos i ha participat en vuit DVD i vint-i-cinc CD. Aclamat en un ampli repertori, en la seva carrera s'ha acostat a tots els gèneres, des del Barroc fins al Classicisme i el segle XX, alhora que s'ha consolidat com a cantant de *bel canto*, així com en Rossini i la *grand opéra* francesa.

La temporada 2021-22, debuta en solitari amb l'àlbum *BariTenor* (Warners/Erato), al costat de la Filharmònica d'Estrasburg, sota la batuta de Marko Letonja. També torna als escenaris en un repertori increïblement ampli, des dels *lieder* al *bel canto* i Wagner, la *grand opéra* francesa i el verisme. Així, assumirà el rol de Florestan de *Fidelio*, amb Raphael Pichon, i *Pygmalion* a l'Opéra Comique de París, debutarà com a Tristany de Wagner en una versió de concert del segon acte amb l'Opéra de Lió, com a Canio de *Pagliacci* de Leoncavallo amb l'Ozarks Lyric Opera, tornarà com a Romeo a la Houston Grand Opera, així com el seu debut en el paper principal d'*Idomeneo* de Mozart a Baden-Baden. També debutarà en recital amb Mathieu Pordoy a l'Atelier Lyrique de Tourcoing, Théâtre du Capitole de Tolosa de Llenguadoc, Festival Les Volques, i oferirà dos recitals a París. I en concert, participarà al Ravello Festival, a la Philadelphia Opera, Philharmonie d'Estrasburg, Accademia Nazionale di Santa Cecilia, Gran Teatre de Liceu, Theater an der Wien, Théâtre des Champs Élysées i Teatro alla Scala.

Des del 2015 té l'honor de ser l'única estrella internacional en el camp de l'òpera que no és només intèrpret, sinó també empresari. Així, ha estat el director artístic de la companyia d'òpera de la seva ciutat natal, l'Ozarks Lyric Opera (OLOpera), i ha participat en el renaixement d'aquesta companyia regional. També ha traduït llibrets i imparteix de manera activa classes magistrals, alhora que orienta la carrera de joves artistes. Els darrers anys ha produït nombrosos esdeveniments, entre els quals cinc òperes i concerts de gala. La temporada 2019-20 va escriure i produir la gala del seu 40è aniversari, així com un pastitx original sobre la vida de Händel. Aquesta temporada tornarà a l'OLOpera després d'una dècada per protagonitzar el seu pastitx juntament amb el debut com a Canio en la seva pròpia aportació de *Pagliacci* de Leoncavallo.

Ha treballat amb alguns dels directors més reconeguts del món, com Riccardo Muti, Sir John Eliot Gardiner, Sir Mark Elder, Valery Gergiev, Emmanuelle Haim, Sir Andrew Davis, Fabio Luisi, Michele Mariotti, Alberto Zedda i John Nelson. En el seu ascens fulgurant, s'ha consolidat ràpidament com un dels cantants més importants de la seva generació i ja ha cantat en molts dels teatres d'òpera i festivals més prestigiosos del món, com ara el Teatro San Carlo, Teatro dell'Opera de Roma, Teatro alla Scala, Teatro Comunale de Bolonya, Festival d'Ais de Provença, Opéra National de Bordeus, Opéra Comique, Théâtre des Champs Élysées, Covent Garden, English National Opera, Nederlandse Opera d'Amsterdam, Deutsche Oper de Berlín, Berliner Festspiele, Opera Theatre de Saint Louis, Chicago Lyric Opera, Houston Grand Opera, Metropolitan Opera de Nova York, Gran Teatre del Liceu, ABAO Bilbao Opera, Teatro Real de Madrid, Wiener Staatsoper i Salzburger Festspiele.

Ann Hallenberg, mezzosoprano



© Örjan Jakobsson

La mezzosoprano sueca apareix habitualment als principals teatres d'òpera i festivals, com ara el Teatro alla Scala de Milà, Teatro La Fenice de Venècia, Teatro Real Madrid, Theater an der Wien, Opernhaus de Zuric, Opéra National de París, Théâtre de la Monnaie de Brussel·les, Nederlandse Opera d'Amsterdam, Bayerische Staatsoper de Munic, Staatsoper de Berlín, Festival de Pasqua de Salzburg i Festival d'Edimburg.

El seu repertori operístic inclou un gran nombre de papers de Rossini, Mozart, Gluck, Händel, Vivaldi, Monteverdi, Purcell, Bizet i Massenet.

Molt reclamada en concert, actua sovint a sales d'Europa i Amèrica del Nord. En aquest terreny gaudeix d'un repertori inusualment ampli, que abasta des de les obres de principis del segle XVII fins al segle XX. Entre les seves interpretacions més sovintejades figuren, a més del Barroc, *Les nuits d'été*, *La damnation de Faust* i *L'enfance du Christ* de Berlioz, els *Rückert-Lieder*, *Kindertotenlieder* i *Das Lied von der Erde* de Mahler, *Rapsòdia per a contralt* de Brahms, *Missa Solemnis* i *Simfonia núm. 9* de Beethoven, com també *El somni de Gerontius* d'Elgar i *Escenas de 'Faust' de Goethe* de Schumann.

Ha actuat amb la Berliner Philharmoniker, Gewandhausorchester de Leipzig, Orchestre de París, Orchestra National de France, Royal Concertgebouw Orchestra, Accademia Nazionale di Santa Cecilia, London Symphony Orchestra, BBC Symphony Orchestra, Los Angeles Symphony Orchestra, Orchestra Symphonique de Mont-real, Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, Orquestra Nacional Russa, Orquestra de la Ràdio Sueca, Reial Orquestra Filharmònica d'Estocolm i Orquestra de la Ràdio Danesa. Gaudeix d'una estreta col·laboració amb els conjunts Les Talens Lyriques, Orchestre Révolutionnaire et Romantique i Europa Galante.

Ann Hallenberg treballa habitualment amb directors de renom, com Fabio Biondi, Gianluca Capuano, William Christie, Teodor Currentzis, Sir John Eliot Gardiner, Emmanuelle Haïm, Daniel Harding, Andrea Marcon, Cornelius Meister, Marc Minkowski, Riccardo Muti, Kent Nagano, Sir Roger Norrington, Sir Antonio Pappano, Evelino Pidò i Christophe Rousset.

Entre les seves properes actuacions destaquen el paper principal d'*Agrippina* al Festival de Drottningholm, *Dejanira* d'*Hèrcules* al Festival Händel de Karlsruhe i *Galatea* d'*Aci, Galatea, e Polifemo* a l'Opéra de Lió. I en concert, la *Missa Solemnis* de Beethoven amb la Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, *Il ritorno di Tobia* de Haydn al Müpa Festival de Budapest, *L'enfance du Christ* de Berlioz i *Donna, che in ciel* de Händel, ambdues sota la batuta de Sir John Eliot Gardiner, i una gira europea amb àries de Mozart.

Ha gravat més d'una quarantena de CD i DVD. El maig del 2016 el seu CD en solitari *Agrippina* va guanyar el premi al millor recital d'òpera als International Opera Awards de Londres, un guardó que també va guanyar el 2014.

Lionel Lhote, baríton



© Jacques Leinne

Des de la seva aparició internacional, ha actuat a les més prestigioses sales i teatres d'òpera d'Europa, com ara l'Opéra National de París, Gran Teatre del Liceu, La Monnaie de Brussel·les, Oper de Frankfurt, Staatstheater de Stuttgart, Opéra de Montecarlo, Les Chorégies d'Orange, Opéra Royal de Wallonie-Lieja, Grand Opéra d'Avinyó, Opéra de Niça, Opéra de Marsella, Teatro Massimo de Palerm i Glyndebourne Festival.

Va començar la formació vocal amb el seu pare a l'Académie de Musique de La Bouverie-Frameries. Després d'estudiar al Conservatoire Royal de Mons amb Marcel Vanaud i Jacques Legrand, es va graduar al Conservatoire Royal de Musique de Brussel·les amb el primer premi de cantant de concert i va obtenir-hi el diploma superior d'art líric. El 2004 va ser guardonat al prestigiós Concurs de Cant Reina Elisabet de Bèlgica, on també va rebre el premi del públic.

Lionel Lhote ha cantat sota la batuta dels directors Philippe Auguin, Ádám Fischer, Patrick Fournillier, Alain Guingal, Emmanuel Joel-Hornak, René Jacobs, Emmanuel Krivine, Marc Minkowksi i Kazushi Ono, i dels directors escènics Achim Freyer, Karl-Ernst & Ursel Herrmann, Guy Joosten, Dieter Kaegi, David McVicar, Jonathan Miller, Laurent Pelly, Mariusz Trelinski i Keith Warner.

Entre els nombrosos papers del seu repertori destaquen Figaro d'*Il barbiere di Siviglia* (en què va debutar al Liceu), Dandini de *La Cenerentola* (a La Monnaie de Brussel·les i a l'Oper de Stuttgart, entre altres sales), Leporello de *Don Giovanni*, Don Alfonso de *Così fan tutte*, Giorgio Germont de *La traviata*, el paper principal de *Falstaff*, Don Carlo d'*Ernani*, Fra Melitone de *La forza del destino*, Amonasro d'*Aida*, Rodrigue de *Don Carlos* (a l'Opéra Royal de Wallonie-Lieja), Schaunard (debut a l'Opéra de París) i Marcello de *La bohème*, Sharpless de *Madama Butterfly* (Opéra de Toló), Scarpia de *Tosca*, comte de Luna d'*Il trovatore*, Mercutio de *Roméo et Juliette* (Opéra de Montecarlo i La Monnaie), Sancho Panza de *Don Quichotte*, Don Iñigo de *L'heure espagnole* i Le Fauteuil/L'Arbre de *L'enfant et les sortilèges* i Pandolfe de *Cendrillon* de Massenet (Festival de Glyndebourne).

Ha actuat com a solista amb la Scottish Chamber Orchestra, Orchestre Symphonique de Mulhouse, Filharmònica de Varsòvia, Orchestre Symphonique de la Monnaie i Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks.

Des de l'octubre del 2015 imparteix classes al Royal Conservatorium de Brussel·les.

Les seves darreres actuacions inclouen *La traviata* a l'Opéra National de Bordeus; *Don Carlos*, *Faust* i *Aida* a l'Opéra Royal de Wallonie-Lieja; *L'enfance du Christ* de Berlioz al Teatro alla Scala de Milà; *Benvenuto Cellini*, de gira amb el Monteverdi Choir i l'Orchestre Révolutionnaire et Romantique, dirigida per John Eliot Gardiner; *Don Pasquale* (Malatesta) a La Monnaie de Brussel·les; *La fille du régiment* al Festival d'O de Montpellier; *Pinotxo* de Philippe Boesmans a Bordeus; *Faust* de Gounod i *Manon* a l'Opéra de Montecarlo, i *Werther* a l'Opéra de París.

William Thomas, baix



© Thomas Gimson

Recent graduat del curs d'òpera a la Guildhall School of Music and Drama, el baix britànic s'està fent un nom ben ràpidament com un dels més prometedors joves cantants actuals. És membre del programa Harewood Artists de l'English National Opera i Artista Nova Generació de la BBC durant el període 2021-2023.

Com a Artista Jove Jerwood, va cantar el paper de Nicholas a l'estrena britànica de *Vanessa* de Samuel Barber al Festival de Glyndebourne. Ha cantat el pastor de *Pelléas et Mélisande* a la Garsington Opera i va debutar a la Wiener Staatsoper com Snug en una nova producció d'*A midsummer night's dream*. Altres compromisos recents han estat segon sacerdot i segon armat de *Die Zauberflöte* a Glyndebourne i Colline de *La bohème* a l'Alexandra Palace per a l'English National Opera.

Els seus propers compromisos inclouen els papers de Priest, Badger i Harašta de *The cunning little vixen* amb la CBSO i la directora Mirga Gražinytė-Tyla, Parsi Rustomji de *Satyagraha*, Sciarrone de *Tosca* i Colline de *La bohème* a l'English National Opera, així com el debut a l'Opéra National de París com a cavaller del Grial de *Parsifal*. També tornarà a Glyndebourne i debutarà amb l'Opéra de Rouen Normandie i al Teatro alla Scala de Milà.

Els seus darrers concerts han inclòs el *Requiem* de Mozart als BBC Proms amb la Britten Sinfonia i David Bates; la *Passió segons sant Joan* de Bach amb el Monteverdi Choir, els English Baroque Soloists i Sir John Eliot Gardiner; *El Messies* de Händel amb l'Orquestra de l'English National Opera i Laurence Cummings; la *Cantata profana* de Bartók amb la London Symphony Orchestra i François-Xavier Roth, i la *Simfonia núm. 9* de Beethoven amb l'Orchestre National de Lió i Alan Gilbert.

Ha guanyat una sèrie de premis importants, com el Kathleen Ferrier i el John Christie el 2018 i el Concurs Internacional de Cant Veronica Dunne el 2019.

Alex Ashworth, baix-baríton



És un cantant de concerts i òpera que actua al Regne Unit i també a Europa. Els seus enregistraments inclouen l'*Oedipus Rex* de Stravinsky amb la London Symphony Orchestra, les *Vèspres* de Monteverdi amb l'Orchestra of the Age of Enlightenment i el Monteverdi Choir, la *Missa en Si menor* de Bach i la *Passió segons sant Mateu* amb Sir John Eliot Gardiner i els English Baroque Soloists, així com el *Magnificat* de Bach amb Solomon's Knot.

Les seves actuacions recents més destacades inclouen *Die Erste Walpurgisnacht* de Mendelssohn al Festival de Salzburg, obres de Buxtehude i Bach al Three Choirs' Festival de Worcester, i tres *Cantates* de Bach amb Solomon's Knot a Eisenach i al Wigmore Hall de Londres. La seva agenda presenta l'*Oratori de Nadal* de Bach al Wigmore Hall amb Solomon's Knot, *L'enfance du Christ* de Berlioz a Zuric, Londres, Ely i aquí a Barcelona amb Sir John Eliot Gardiner i el Monteverdi Choir, i *Donnerode* de Telemann a Berna.

Alex Ashworth és professor de cant a la Royal Academy of Music de Londres.

Gareth Treseder, tenor



El tenor i compositor gal·lès Gareth Treseder va estudiar a la Bristol University i al Royal Welsh College of Music and Drama de Cardiff, de la qual és associat honorari en reconeixement als seus èxits musicals.

Després de participar al Monteverdi Apprentices Programme, ha actuat per al príncep de Gal·les al Palau de Buckingham com a solista interpretant el *Dixit Dominus* de Händel. Va interpretar el paper de pastor d'*Oedipus Rex* de Stravinsky amb la Berliner Philharmoniker a la Philharmonie de Berlín, i posteriorment amb London Symphony Orchestra al Barbican i per al llançament del CD amb la mateixa orquestra.

Com a solista té els enregistraments següents per al segell Soli Deo Gloria: *Love is come again* (2019); *Monteverdi: Il ritorno d'Ulisse in patria* (2018); *Live at Milton Court: Handel, Bach, Scarlatti* (2014) i, anteriorment, *Motets de Bach* (2013).

Com a compositor, les obres corals de Gareth Treseder han estat publicades per Boosey & Hawkes, Stainer & Bell i per RSCM. La John Bradburne Memorial Society li va encarregar el muntatge de la *Feast of the Ascension 1949* de Bradburne, que es va presentar com a part de la celebració del concert del centenari del poeta el setembre del 2021. Les seves properes estrenes inclouen *A Christmas suite for trebles, harp and organ* pel Temple Church Choir de Londres i *Jesu, joy of man's desiring* per al projecte Choral Inspirations 2 de Sonoro.

Cor Infantil de l'Orfeó Català, (Glòria Coma i Pedrals, directora)



© Antoni Bofill

El Cor Infantil de l'Orfeó Català està integrat per cantaires d'11 a 16 anys. Des de la seva fundació fins al 2008 va ser dirigit per Elisenda Carrasco; actualment Glòria Coma i Pedrals n'és la directora i Pau Casan el pianista. Ha actuat a Barcelona, Tàrrrega, Pamplona, Sant Sebastià, Montpeller (França) i Pisa (Itàlia). Ha col·laborat amb orquestres i cors de prestigi i ha treballat amb els directors E. Pohjola, P. Hyökki, M. Janowski, S. Bychkov, Z. Mehta, V. P. Pérez, I. Fischer i J. E. Gardiner, entre d'altres. Ha actuat al Gran Teatre del Liceu i ha treballat amb Comediants i amb Dani Coma en diverses ocasions.

L'estiu del 2018 va actuar a l'òpera *El monstre al laberint* de Jonathan Dove amb tots els cors de l'Orfeó Català i la Jove Orquestra Nacional de Catalunya, dirigits per Simon Halsey, al Festival Grec 2018.

El març del 2019 va interpretar la *Tercera Simfonia* de Mahler, juntament amb el Cor de Noies de l'Orfeó Català i la Gustav Mahler Jugendorchester, dirigits per Jonathan Nott, i recentment ha interpretat la mateixa simfonia amb l'Orquestra Filharmònica d'Israel, sota la direcció de Zubin Mehta.

El febrer del 2020 participà a la Festa de la Música Coral, del cicle La Casa dels Cants, interpretant una de les obres premiades al III Concurs Internacional de Composició Coral de l'Orfeó Català. Del juliol del 2021 cal destacar la seva intervenció en la *Passió segons sant Mateu* de J. S. Bach interpretada per l'Orfeó Català, solistes de l'Orquestra Filharmònica de Berlín i l'Orquestra Simfònica Camera Musicae, sota la direcció de Simon Halsey.

Aquesta temporada 2021-22 interpretarà, al Cicle Coral de l'Orfeó Català, *El capità Noè i el seu zoo flotant* de J. Horovitz, juntament amb el Cor Mitjans de l'Orfeó Català, sota la direcció d'escena de Dani Coma.

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana, (Simon Halsey, director artístic; Xavier Puig, director principal)



© Ricardo Rios Visual Art

El Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana és un dels cors professionals més prestigiosos de l'Estat espanyol. Va ser creat per l'Orfeó Català l'any 1990 amb la missió de difondre la música coral universal, promoure la recuperació del patrimoni musical català i fomentar la nova creació. Jordi Casas i Bayer en fou el director durant els primers vint-i-un anys. Del setembre del 2011 al juny del 2016 Josep Vila i Casañas va ser-ne el director titular. I des del setembre del 2016 Simon Halsey n'assumeix el càrrec de director artístic i des del 2018 Xavier Puig el de director principal. Jordi Armengol n'és el pianista.

Als seus components se'ls exigeix un alt nivell vocal i artístic, aspectes que aporten al grup un potencial que el converteix en un cor de gran qualitat. Ha estat dirigit per grans mestres, com René Jacobs, Marc Minkowski, Kent Nagano, Simon Rattle, Gustavo Dudamel, Daniel Barenboim, Christophe Rousset, Vladimir Jurowski, Daniele Gatti i Simon Carrington, i ha col·laborat amb els cantants Philippe Jaroussky i Mark Padmore. Des de l'any 2010 la formació és membre de The European Network for Professional Chamber Choirs (TENSO).

A nivell internacional, cal destacar-ne el debut el 2017 als Proms de la BBC de Londres i la gira amb Jean-Christophe Spinosi i l'Ensemble Matheus el 2018. Del 2020 destacà la col·laboració amb Gustavo Dudamel, amb la *Novena* de Beethoven, i amb l'Orquestra Simfònica de Tenerife, amb l'*Oratori de Nadal*. Aquesta temporada col·laborarà per segona vegada amb el Monteverdi Choir i John Eliot Gardiner, amb l'oratori *L'enfance du Christ* de Berlioz, i amb Europa Galante i Fabio Biondi, amb *L'Orfeo* de Monteverdi; el març del 2022 viatjarà a Budapest, al festival MÜPA, amb un programa d'ensalades i madrigals del Renaixement català. També cal destacar la *Passió segons sant Joan* de Bach, sota la direcció de Xavier Puig, i les estrenes de *Reconnaissance* de Kaija Saariaho i *Invocation to the Earth* de Xavier Pagès Corella, sota la direcció de Simon Halsey.

Monteverdi Choir



© Liliya Olkhovaya

Des de la seva fundació als anys seixanta ha estat un referent del món de la música coral. Mitjançant una combinació de tècnica elaborada, interpretacions històricament informades i una profunda consideració visual de les actuacions, el Cor aporta constantment noves perspectives, actualitzacions i dramàtiques en les seves aparicions arreu del món.

Entre les seves nombroses gires pioneres hi ha el Pelegrinatge de les Cantates de Bach l'any 2000, en què va interpretar les 198 cantates sacres de Johann Sebastian Bach en més d'una seixantena d'esglésies d'Europa i Amèrica del Nord. Tot el projecte va ser enregistrat i publicat pel segell discogràfic del Monteverdi Choir & Orchestra, Soli Deo Gloria, i que va ser aclamat per «Gramophone» com *“un dels projectes musicals més ambiciosos de tots els temps”*. El Monteverdi Choir té més de cent cinquanta enregistraments i ha guanyat nombrosos premis.

El Cor ha participat en nombrosos projectes de diferents repertoris, des d'una gira amb la *Passió per sant Mateu* de Bach (interpretada de memòria) amb els English Baroque Soloists (EBS) fins a *La damnation de Faust* de Berlioz i el *Requiem* de Verdi amb l'Orchestre Révolutionnaire et Romantique (ORR). També ha actuat en produccions operístiques, com *Orphée et Eurydice* a la Royal Opera House (2015), *Der Freischütz* (2010), *Carmen* (2009) a l'Opéra Comique de París i *Les troyens* al Théâtre du Châtelet (2003). El 2017 va participar en el projecte Monteverdi 450, guanyador del premi RPS, en què va interpretar les tres òperes que ens han arribat de Monteverdi amb Gardiner i els EBS per tot Europa i els Estats Units.

El 2019 va presentar una nova producció de *Semele* de Händel al costat de Gardiner i els EBS, que va presentar en gira a sales prestigioses d'Europa, incloent-hi el Teatro alla Scala de Milà. I entre altres fets destacats, cal esmentar que a l'estiu el Cor, juntament amb J. Eliot Gardiner, l'ORR i un repartiment internacional de solistes van oferir *Benvenuto Cellini* de Berlioz, en unes interpretacions aclamades per la crítica. El Cor va acabar l'any amb una sèrie de debuts a Rússia i Amèrica del Sud interpretant obres corals sacres de Monteverdi, Carissimi, Purcell i Scarlatti.

El 2020 el Monteverdi Choir va acompanyar l'Orchestre Révolutionnaire et Romantique en la interpretació de la *Novena Simfonia* de Beethoven a Barcelona, Nova York i Chicago, en un projecte més ampli de celebració del 250 aniversari del naixement del compositor. El Cor havia de continuar aquesta gira i interpretar la *Missa Solemnis* per tot Europa, però la pandèmia de la COVID-19 la va interrompre. El conjunt també va inaugurar la Settimana di Musica Sacra di Monreale a Sicília interpretant obres mestres del Barroc al costat dels English Baroque Soloists.

En aquest any 2021 el Cor ha ofert el seu primer concert en *streaming* de la *Passió de sant Joan* de Bach novament amb els EBS, filmada a l'històric Sheldonian Theatre d'Oxford. El conjunt ha tornat actuar en directe a l'estiu amb concerts al Salzburger Festspiele i al Festival Berlioz, com també als BBC Proms i el Berliner Festspiele, on va interpretar un programa Händel & Bach, igualment aclamat per la crítica.

Orchestre Révolutionnaire et Romantique



© Richard Termine

Fundada el 1989 per Sir John Eliot Gardiner, l'Orchestre Révolutionnaire et Romantique (ORR) s'esforça a oferir unes atrevides i noves perspectives sobre la música del segle XIX i principis del XX mitjançant la seva fidelitat estilística i una expressió plena d'intensitat.

Des dels inicis l'ORR ha estat lloada per les interpretacions dels primerencs compositors romàntics principals, des de Berlioz fins a Beethoven, així com per obres posteriors de compositors que van des de Verdi fins a Debussy. Entre els seus principals projectes hi ha el cicle simfònic de Beethoven, així com *Schumann Revealed* i *Brahms: root and memories*, en què el conjunt va gravar les simfonies completes de cada compositor. A més, l'ORR ha interpretat òperes de Weber (*Oberon* i *Der Freischütz*), Bizet (*Carmen*), Chabrier (*L'étoile*), Verdi (*Falstaff*) i Debussy (*Pelléas et Mélisande*), en noves produccions a França, Itàlia i Londres, i ha ofert les primeres representacions completes de *Les troyens* de Berlioz a París.

El 2015 va iniciar un aprofundiment durant cinc anys en les obres de gran format de Berlioz, i n'ha interpretat *Roméo et Juliette*, *La damnation de Faust*, *Symphonie fantastique*, *Harold en Italie* i *Lélio* a Europa i els Estats Units. El projecte va incloure cinc aparicions consecutives als BBC Proms de Londres, la més destacada amb fragments de *Les troyens* al costat de la mezzosoprano Joyce DiDonato. La culminació es va esdevenir el 2019, any del 150è aniversari de la mort del compositor, amb les primeres representacions contemporànies de la seva òpera *Benvenuto Cellini* amb instruments d'època. L'orquestra va comptar amb el Monteverdi Choir i un repartiment de solistes internacionals en una sèrie de concerts aclamats per la crítica als BBC Proms, Berliner Festspiele, Festival Berlioz i Château de Versailles.

La temporada 2019-20 es van complir trenta anys de la fundació de l'ORR, coincidint amb el 250è aniversari del naixement de Ludwig van Beethoven. Per celebrar totes dues fites, l'orquestra va emprendre un altre projecte transcendental, amb la interpretació de les nou *Simfonies* del compositor fent residències a Europa i als Estats Units. Abans de la interrupció de la gira a causa de la COVID-19, l'ORR va oferir actuacions de la integral de *Simfonies* de Beethoven al Palau de la Música Catalana, al Carnegie Hall de Nova York i al Harris Theatre de Chicago, actuacions aclamades per la crítica. Aquest any 2021 ha tornat als escenaris amb un concert al Festival Berlioz al costat del Monteverdi Choir i John Eliot Gardiner.

John Eliot Gardiner, director



© Sim Canetty-Clarke

És respectat com un dels músics més innovadors i dinàmics i veritable referent al món musical contemporani. La seva tasca com a fundador i director artístic de les formacions Monteverdi Choir, English Baroque Soloists (EBS) i Orchestre Révolutionnaire et Romantique (ORR) l'ha convertit en una figura clau, tant en el renaixement de la música antiga com en la pràctica de la interpretació històricament informada.

Gardiner és convidat habitual de les principals orquestres simfòniques del món, com ara la London Symphony Orchestra, Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Royal Concertgebouw Orchestra i Gewandhausorchester de Leipzig, amb les quals dirigeix repertori dels segles XVI al XX. També ha dirigit produccions d'òpera a la Royal Opera House Covent Garden, Wiener Staatsoper i Teatro alla Scala de Milà. Del 1983 al 1988 va ser director artístic de l'Opéra de Lió, on va fundar la seva nova orquestra.

El seu ampli repertori queda recollit en un ampli catàleg d'enregistraments guardonats amb les seves formacions i altres orquestres capdavanteres amb segells principals i també amb el seu propi segell: Soli Deo Gloria. Té dos premis Grammy i ha rebut més premis Gramophone que qualsevol altre artista viu.

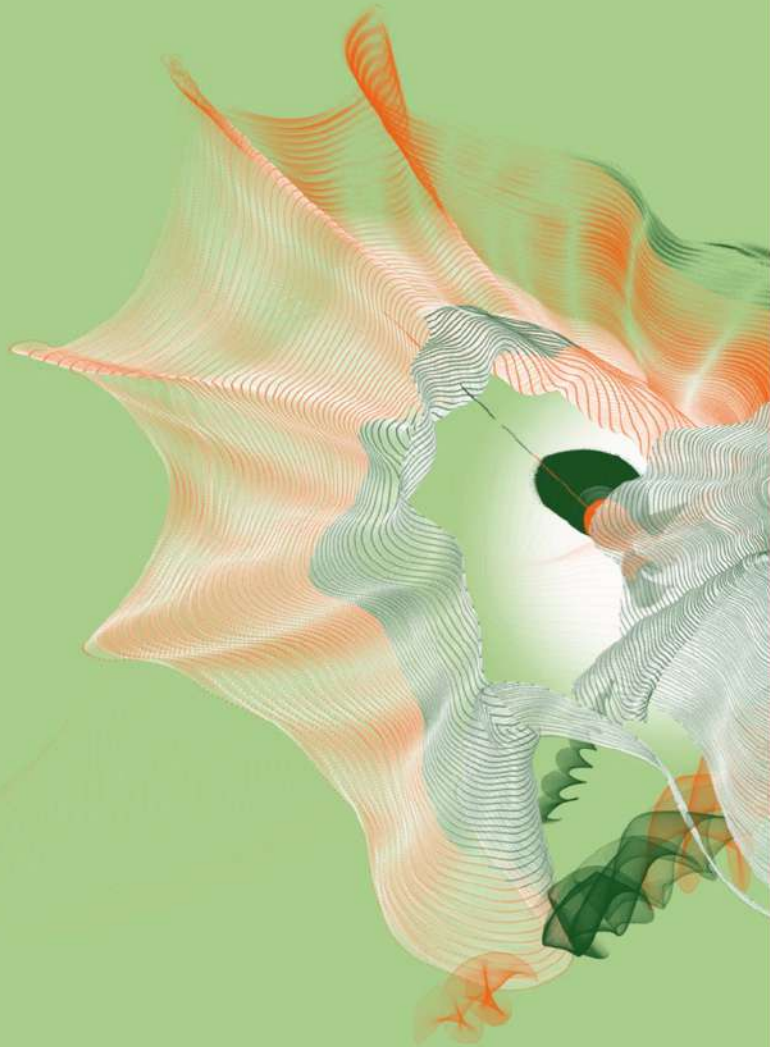
Els èxits recents amb els seus conjunts inclouen el projecte Monteverdi 450, guanyador del premi RPS el 2017, la represa de la producció del 2000 denominada Cantata Bach Pilgrimage, amb què va fer una gira per algunes de les sales de concerts i esglésies més famoses d'Europa el 2018, un aprofundiment durant cinc anys de les principals obres de Berlioz per commemorar el 150è aniversari de la mort del compositor i una actuació històrica amb el *Requiem* de Verdi a la catedral de Westminster de Londres a favor de la recerca sobre el càncer al Regne Unit. El 2019 Gardiner va dirigir noves produccions de *Semele* de Händel i *Benvenuto Cellini* de Berlioz, i va fer les seves actuacions de debut a Colòmbia, Rússia, el Brasil, Uruguai, Argentina i Xile. Al principi del 2020 va dirigir l'ORR en tres cicles simfònics de Beethoven com a part de les celebracions del 250 aniversari de Beethoven, amb concerts al Palau de la Música de Barcelona, al Carnegie Hall de Nova York i al Harris Theatre de Chicago. I aquest 2021 ha dirigit una actuació de la *Passió segons sant Joan* de Bach en *streaming* des del Sheldonian Theatre d'Oxford i ha actuat en diversos dels festivals de música més prestigiosos d'Europa, incloent-hi la seva seixantena aparició als BBC Proms.

És tota una autoritat sobre la música de Johann Sebastian Bach, com revela el seu llibre *Music in the castle of heaven: a portrait of Johann Sebastian Bach*, que ser publicat el 2013 per Allen Lane i que va rebre el premi Prix des Muses (Singer-Polignac). Així mateix, entre els nombrosos premis de reconeixement per la seva tasca, Gardiner té diversos doctorats *honoris causa*. I el 1998 va rebre el títol de cavaller pels seus serveis a la música amb motiu de la Queen's Birthday Honours List.

Palau de la Música Catalana

Nadal al Palau

Del 13 de desembre
al 18 de gener



Més informació
i venda d'entrades
a www.palaumusica.cat/nadal

Dilluns, 13.12.21

Cantates i himnes de Nadal
de Bach

Dijous, 16.12.21

L'enfance du Christ de Berlioz
amb John Eliot Gardiner

Dissabte, 18.12.21

Festival de valsos i danses

Diumenge, 19.12.21 | Diumenge, 09.01.22

Bandes sonores
de John Williams

Dimarts, 21.12.21

La Grande Chapelle &
Escolania de Montserrat

Dissabte, 25.12.21 | Dissabte, 08.01.22

El trencanous de Txaikovski

Diumenge, 26.12.21

Concert de Sant Esteve

Dissabte, 01.01.22 | Diumenge, 02.01.22

Concert d'Any Nou amb valsos
de la família Strauss

Visites, concerts per
a famílies i molt més!



Textos

Hector Berlioz

L'enfance du Christ

Le songe d'Hérode

LE RÉCITANT

Dans la crèche, en ce temps,
Jésus venait de naître.
Mais nul prodige encor
ne l'avait fait connaître;
Et déjà les puissants tremblaient,
Déjà les faibles espéraient.
Tous attendaient ...
Or apprenez, chrétiens,
quel crime épouvantable
Au roi des Juifs alors
suggéra la terreur,
Et le céleste avis que,
dans leur humble étable
Aux parents de Jésus
envoya le Seigneur.

*Al pessebre, en aquell temps
Jesús acabava de néixer,
però encara cap prodigi
l'havia donat a conèixer.
Els poderosos ja tremolaven,
els dèbils ja tenien esperança,
i tots romanien expectants.
Ara coneixereu, cristians,
quin horrible crim
va insuflar al rei dels jueus
el terror, així com
el celestial avís que,
en el seu humil estable,
als pares de Jesús
va enviar el Senyor.*

Marche Nocturne

CENTURION

Qui vient?

Qui hi ha?

POLYDORUS

Rome

Roma!

CENTURION

Avancez!

Avanceu!

POLYDORUS

Halte!

Alto!

CENTURION

Polydorus!

Je te croyais déjà,

Soldat, aux bords du Tibre!

Polidor!

Pensava que eres, Soldat,

les ribes del Tiber!

POLYDORUS

J'y serais en effet, si Gailus,

Votre illustre prêteur

M'eût enfin laissé libre,

Mais il m'a sans raison

Imposée pour prison

Cette triste cité

Pour y voir ses folies

Et d'un roitelet Juif

Garder les insomnies.

Hi seria, en efecte, si Gallus,

el vostre il·lustre Pretor,

m'hagués deixat marxar.

Tanmateix, sense motiu,

m'ha imposat com a presó

aquesta trista ciutat,

suportant les seves follies

i vetllant els insomnis

d'un reietó jueu.

CENTURION

Que fait Hérode?

Què fa Herodes?

POLYDORUS

Il rêve, il tremble,
Il voit partout des traîtres,
Il assemble son Conseil chaque jour;
Et du soir au matin
Il faut sur lui veiller:
Il nous obsède enfin.

*Tremola, té malsons,
veu traïdors per tot arreu,
reuneix el seu Consell cada dia;
i, des del matí fins a la nit,
hem de vetllar per ell:
en fi, ens preocupa.*

CENTURION

Ridicule tyran!
Mais va, poursuis ta ronde...

*Ridicul tirà!
Però ves, continua la teva ronda...*

POLYDORUS

Il le faut bien. Adieu!
Jupiter le confonde!

*Així ha de ser. Adéu!
Que Júpiter el confongui!*

Air d'Hérode

Ària d'Herodes

HÉRODE

Toujours ce rêve!
Encore cet enfant,
Qui doit me détrôner!
Et ne savoir que croire
De ce présage menaçant
Pour ma vie et ma gloire!
O misère des rois!
Régner et ne pas vivre!
A tous donner des lois
Et désirer de suivre
Le chevrier au fond des bois!
O nuit profonde
Qui tient le monde
Dans le repos plongé!
A mon sein ravagé
Donne la paix une heure
Et que ton voile effleure
Mon front d'ennuis chargé!

O misère des rois! Etc...

Effort stérile!
Le sommeil fuit;
Et ma plainte inutile
Ne hâte point ton cours,
Interminable nuit!

*Sempre el mateix somni!
Una altra vegada aquell infant
que ve a destronar-me!
I no saber què pensar
d'aquest presagi que amenaça
la meva vida i la meva glòria!
Oh, la desgràcia dels reis!
Regnar i no viure!
Legislar per a tothom
però desitjar la vida
d'un cabrer a les profunditats del bosc!
Oh, nit profunda
que te el món
sumit en el repòs!
Al meu pit devastat
dóna-li una hora de pau
i que el teu vel m'acaroni
el front ple de preocupacions.*

Oh, la desgràcia dels reis! Etc...

*Esforç estèril!
La son fuig,
i el meu inútil lament
no accelera el curs
de l'interminable nit!*

POLYDORUS

Seigneur!

Senyor?

HÉRODE

Lâches, tremblez!

Je sais tenir encore une épée!

Cowards! Tremoleu!

Encara puc brandar l'espasa!

POLYDORUS

Arrêtez!

Atureu-vos!

HÉRODE

Ah! c'est toi, Polydore!

Que viens tu m'annoncer?

Ah, et tu, Polidor!

Què vens a anunciar-me?

POLYDORUS

Seigneur les devins Juifs

Viennent de s'assembler

Par vos ordres.

Senyor, seguint el vostre desig,

els endevins jueus

s'han reunit.

HÉRODE

Enfin!

Per fi!

POLYDORUS

Ils son là

Són aquí.

HÉRODE

Qu'ils paraissent

Que passin!

CHOEUR DES DEVINS

Les sages de Judée, ô Roi,
Te reconnaissent
Pour un prince savant et généreux;
Ils te sont dévoués.
Parle, qu'attends-tu-d'eux?

*Els notables de Judea, oh Rei,
et reconeixen com
un príncep savi i generós;
son els teus lleials súbdits,
parla, què en vols, d'ells?*

HÉRODE

Qu'ils veuillent m'éclairer
Est-il quelque remède
Au souci dévorant
Qui dès longtemps m'obsède?

*Que em diguin
si existeix algun remei
per a l'obsessió que em devora
des de fa molt de temps*

CHOEUR

Quel est-il?

I quina és?

HÉRODE

Chaque nuit
le même songe m'épouvante.
Toujours une voix grave et lente
Me répète ces mots:
"Ton heureux temps s'enfuit!
Un enfant vient de naître
Qui fera disparaître
Ton trône et ton pouvoir"
Puis-je de vous savoir
Si cette terreur qui m'accable est fondé
Et comment ce danger redoutable
Peut être détourné?

*Cada nit
el mateix somni m'espanta.
Sempre la mateixa veu profunda
em repeteix lentament aquestes paraules:
"La teva felicitat s'ha acabat!
Un infant, que acaba de néixer,
farà desaparèixer
el teu tron i el teu poder".
Podreu aclarir-me
si el terror que m'envaeix és fundat?
I com podria evitar
aquest terrible perill?*

CHOEUR

Les Esprits le sauront
Et, par nous consultés,
Bientôt mis répondront.

La voix dit vrai, Seigneur!
Un enfant vient de naître
Qui fera disparaître
Ton trône et ton pouvoir.
Mais nul ne peut savoir
Ni son nom ni sa race.

*Els esperits ho sabran i,
consultats per nosaltres,
molt aviat respondran.*

*La veu diu la veritat, senyor!
Un infant, que acaba de néixer,
farà desaparèixer
el teu tron i el teu poder.
Però ningú no en coneix
el nom ni la raça.*

HÉRODE

Que faut-il quelle fasse?

I què haig de fer?

CHOEUR

Tu tomberas,
A moins que l'on ne satisfasse
Les noirs Esprits, et si,
Pour conjurer le sort,
Des enfants nouveaux nés
Tu n'ordonnes la mort.

*Tu cauràs
a menys que satisfacis
els esperits de la foscor,
i si, per conjurar el destí,
ordenes la mort
dels nounats.*

HÉRODE

Eh bien!
Par le fer qu'ils périssent!
je ne puis hésiter
Que dans Jérusalem,
A Nazareth, à Bethléem
Sur tous les nouveaux-nés
Mes coups s'appesantissent!
Malgré le cris, malgré les pleurs
De tant de mères éperdues,
Des rivières de sang
Vont être répandues,
Je serai sourd à ces douleurs.
La beauté, la grâce, ni l'âge
Ne feront faiblir mon courage:
Il faut un terme à mes terreurs!

*D'acord!
Que morin sota l'espasa!
No puc vacil·lar.
Que a Jerusalem,
a Nazaret i a Betlem,
sobre tots els nounats
caiguin els meus cops!
Malgrat els crits i malgrat les llàgrimes
de tantes mares turmentades,
rius de sang
s'hauran de vessar.
Seré sord al dolor.
Ni la bellesa, ni la gràcia, ni l'edat
afebliran el meu odi:
És necessari acabar amb els meus terrors!*

CHOEUR

Oui, Oui!
Par le fer qu'ils périssent!
N'hésite pas, n'hésite pas!
Que dans Jérusalem,
A Nazareth, à Bethléem
Sur tous les nouveau-nés
Tes coups s'appesantissent!
Tes coups s'appesantissent!
Malgré le cris, malgré les pleurs
De tant de mères éperdues,
Des rivières de sang
Vont être répandues,
Demeure sourd à ces douleurs.
Et vous, pour attiser sa rage,
Esprits, redoublez ses terreurs!

Sí, sí!

*Que morin sota l'espasa!
No vacil·lis, no vacil·lis!
Que a Jerusalem,
a Nazaret i a Betlem,
sobre tots els nounats
caiguin els teus cops!
Malgrat els crits i malgrat les llàgrimes
de tantes mares turmentades,
rius de sang s'hauran de vessar.
Roman sord al dolor.
I vosaltres, per atiar la seva ràbia,
Esperits, augmenteu els seu terrors*

HÉRODE

Non, non, non, non, que dans Jérusalem
A Nazareth, à Bethléem,
Mes coups s'appesantissent!

*No, no, no, no, que a Jerusalem,
a Nazaret i a Betlem,
caiguin els meus cops!*

DUO

LA VIERGE MARIE, SAINT JOSEPH

MARIE

O mon cher fils,
Donne cette herbe tendre
A ces agneaux
Qui vers toi vont bêlant!
Ils sont si doux!
Laisse, laisse les prendre!
Ne les fais pas languir,
O mon enfant!

*Oh, estimat Fill,
dona aquesta herba tendra
a aquests xais
que cap a Tu venen belant.
Són tan suaus!
Deixa, deixa que se la mengin!
No els deixis llanguir.
Oh, Fill meu!*

MARIE, JOSEPH

Répands encore ces fleurs
Sur leur litière!
Ils sont heureux de tes dons,
Cher enfant;
Vois leur gaîté, vois leurs jeux,
Vois leur mère
Tourner vers toi
Son regard caressant!
Oh, sois béni
Mon cher enfant!
Mon cher et tendre enfant
oh, sois béni, divin enfant!

*Escampa aquestes flors
per la seva cleda!
Estan beneïts amb els teus dons,
estimat Fill.
Mira quina joia, mira com juguen,
mira com la mare
gira cap a Tu
la seva dolça mirada!
Oh, beneït siguis
Estimat Fill!
El meu estimat i tendre Fill
oh, sigues beneït, diví Infant!*

ANGES, SAINT JOSEPH, MARIE

CHOEUR D'ANGES

Joseph! Marie!
Ecoutez-nous!

*Josep! Maria!
Escolteu-nos!*

MARIE, JOSEPH

Esprits de vie
Est bien vous?

*Esperits de vida,
Sou vosaltres?*

ANGES

Il faut sauver ton fils
Qu'un grand péril menace,
Marie!

*Cal salvar el teu fill,
doncs l'amenaça un gran perill,
Maria!*

MARIE

O ciel, mon fils!

Oh, el meu fill!

ANGES

Oui, vous devez partir
Et de vos pas
Bien dérober la trace;
Dés ce soir au dessert
Vers l'Egypte il faut fuir.

*Sí, heu de marxar
i de les vostres passes
esborrar la petjada.
Aquesta mateixa nit, al desert,
Heu de fugir cap a Egipte.*

MARIE, JOSEPH

A vos ordres soumis
Purs esprits de lumière,
Avec Jésus au désert Nous fuirons
Mais accordez à notre
Humble prière
La prudence, la force
Et nous le sauverons.

*Purs esperits de la llum
estem a les vostres ordres.
Nosaltres fugirem,
al costat de Jesús, al desert,
però concediu a la nostra
humil pregària
la prudència i la força,
i nosaltres el salvarem.*

ANGES

La puissance céleste
Saura de vos pas écarter
Toute rencontre funeste.

*El poder celestial
sabrà apartar de les vostres passes
qualsevol encontre funest.*

MARIE, JOSEPH

En hâte, allons tout préparer.

Ràpid, anem a preparar-ho tot!

ANGES

Hosanna! Hosanna!

Hosanna! Hosanna!

SEGONA PART

La fuite en Egypte

Ouverture

Adieu Des Bergers A La Sainte Famille

CHOEUR DES BERGES

Il s'en va loin de la terre
Où dans l'étable il vit le jour.
De son père et de sa mère
Qu'il reste le constant amour!
Qu'il grandisse qu'il prospère
Et qu'il soit bon père à son tour!

Qu'il grandisse, etc.
Onques si chez l'idolâtre
Il vient à sentir le malheur,
Fuyant la terre marâtre,
Chez nous qu'il revienne au bonheur!
Que la pauvreté du pâtre
Reste toujours chère à son cœur!

Cher enfant, Dieu te bénisse,
Dieu vous bénisse heureux époux!
Que jamais de l'injustice
Vous ne puissiez sentir les coups!
Qu'un bon ange vous avertisse
Des dangers planant
Qu'un bon ange, etc.

*Ell marxa lluny del lloc on,
a l'estable, va veure la llum.
Que del seu pare i de la seva mare
En rebi un amor constant!
Que creixi i es desenvolupi,
essent, al seu torn, un bon pare!*

*Que creixi, etc.
Si mai a terra d'idòlatres
se sentís desgraciat,
que fugi de la terra aliena
i que entre nosaltres trobi la felicitat!
Que la humilitat del pastor
romanguí sempre al seu cor!*

*Estimat Infant, Déu et beneeixi!
Déu us beneeixi, feliços esposos!
Que mai la injustícia
us faci sentir els seus cops!
Que un benaurat àngel us adverteixi
dels perill que us aguaitin!
Que un benaurat àngel, etc*

Le Repos De La Sainte Famille

LE RÉCITANT

Les Pèlerins étant venus
En un lieu de belle apparence,
Où se trouvaient arbres touffus
Et de l'eau pure en abondance
Saint Joseph dit:
"Arrêtez-vous!
Près de cette claire fontaine
Après si long peine
Ici reposons-nous"
L'enfant Jésus dormait...
Pour lors Sainte Marie
Arrêtant l'âne répondit:
"Voyez ce beau tapis d'herbe
Douce et fleurie,
Le Seigneur pour mon fils
Au désert l'étendit".
Puis s'étant assis sous l'ombrage
De trois palmiers au vert feuillage
L'âne paissant,
l'enfant dormant,
Les sacrés voyageurs
Quelque temps sommeillèrent
Bercés par des songes heureux;
Et les anges du ciel
À genoux autour d'eux
Le divin enfant adorèrent.

*Els peregrins van arribar
a un bell paratge
on hi havia densos boscos
i aigua pura en abundància.
Sant Josep va dir:
"Aturem-nos,
al costat d'aquella font cristal·lina.
Després de tantes fatigues
descansarem aquí".
El nen Jesús dormia...
Aleshores, Santa Maria,
aturant l'ase va respondre:
"Mira quina bonica catifa de gespa,
suau i florida,
el Senyor, per al meu fill,
ha estès en el desert".
Després, seient sota l'ombra
de tres palmeres de verd fullatge,
amb l'ase pasturant
i el nen dormint,
els sagrats viatgers
van reposar una estona
bressolats per somnis feliços;
mentre els àngels celestial,
de genolls al seu voltant,
adoraven el diví infant.*

CHOEUR D'ANGES

Ailelluia!, Ailelluia!

Al-leluia! Al-leluia!

DEUXIÈME PARTIE

L'arrivée à Saïs

LE RÉCITANT

Depuis trois jours, malgré l'ardeur du vent,
Ils cheminaient dans le sable mouvant.
Le pauvre serviteur de la Famille Sainte,
L'âne, dans le désert était déjà tombé;
Et bien avant de voir
D'une cité l'enceinte
De fatigue et de soif son
maître eût succombé
Sans le secours de Dieu.
Seule Sainte Marie marchait calme et sereine,
Et de son doux enfant
La blonde chevelure et la tête bénie
Semblaient la ranimer,
sur son coeur reposant.
Mais bientôt ses pas chancelèrent.
Combien de fois les époux s'arrêtèrent!...
Enfin pourtant ils arrivèrent à Saïs,
Haletants, presque mourants.
C'était une cité dès longtemps
Réunie a L'Empire Romain
Pleine de gens cruels,
au visage hautain.
Voyez combien dura la navrante agonie
Des Pèlerins cherchant un asile et du pain!

*Durant tres dies i malgrat el vent abrasador,
van caminar sobre les movedisses dunes.
El pobre servidor de la Sagrada Família,
l'ase, ja havia caigut mort;
i molt abans de veure
el recinte emmurallat d'una ciutat,
de fatiga i de set,
el seu mestre hauria caigut
si no hagués rebut l'auxili de Déu.
Santa Maria caminava tranquil·la i serena,
i només la rossa cabellera
i el beneït cap del seu dolç fill
que reposaven sobre el seu cor,
semblaven revifar-la.
Però aviat les seves passes van vacil·lar
Quantes vegades els esposos es van aturar...!
Tanmateix, per fi van arribar a Saïs,
sense alè i gairebé moribunds.
La ciutat que pertanyia, des de feia temps,
a l'Imperi Romà,
estava habitada per gent cruel,
de rostre orgullós.
Vegeu quan va durar la dolorosa agonía
dels peregrins buscant sostre i pa!*

L'intérieur de la ville de Saïs

MARIE

Dans cette ville immense
Où le peuple en foule s'élançait,
Quelle rumeur! Joseph! j'ai peur...
Je n'en puis plus... Hélas!
Je suis morte... Allez
Frapper à cette porte.

*En aquesta gran ciutat
la multitud es mou a empentes.
Quina agitació! ¡Josep, tinc por!...
No puc més...
Ai! Estic morta... Vés
i pica a aquella porta.*

JOSEPH

Ouvrez, ouvrez,
secourez-nous!
Laissez-nous reposer chez vous!
Que l'hospitalité sainte
Soit accordée à la mère, à l'enfant!
Hélas! de la Judée
Nous arrivons à pied.

*Obriu, obriu,
auxilieu-nos!
Deixeu-nos descansar a casa vostra!
Que la santa hospitalitat
sigui concedida a la mare i a l'infant!
Ai, des de Judea
venim caminant!*

CHOEUR DE ROMAINS

Arrière vils Hébreux!
Les gens de Rome n'ont que faire
De vagabonds et de lépreux!

*Enrere, vils hebreus!
Els romans no volem
vagabunds ni leprosos!*

MARIE

Mes pieds de sang teignent la terre!

Els meus peus tenyeixen la terra de sang!

JOSEPH

Seigneur! ma femme est presque morte!

Senyor! La meua dona és gairebé morta

MARIE

Jésus va mourir ... c'en est fait.
Mon sein tari n'a plus de lait.

*Jesús morirà... és un fet.
El meu pit esgotat, no té més llet.*

JOSEPH

Frappons encore à cette porte.
Oh! par pitié, secourez-nous!
Laissez-nous reposer chez vous!
Que l'hospitalité sainte soit accordée
A la mère, à l'enfant. Hélas! de la Judée
Nous arrivons à pied.

*Piquem encara aquesta porta.
O, per pietat, socorreu-nos!
Deixeu-nos reposar a casa vostra!
Que la santa hospitalitat sigui atorgada
A la mare, al fill. Ai las! Des de Judea
Que venim a peu.*

CHOEUR D'ÉGYP TIENS

Arrière, vils Hébreux!
Les gens d'Égypte n'ont que faire
De vagabonds et de lépreux!

*Enrere, vils hebreus!
Els egipcis no volem
vagabunds ni leprosos!*

JOSEPH

Seigneur! Seigneur!
Sauvez la mère!
Marie expire... C'en est fait...
Et son enfant
N'a plus de lait
Votre maison, cruels,
Reste fermée!
Vos coeurs son durs...
Sous la ramée de ces sycomores
L'on voit tout a l'écart
Un humble toit...
Frappons encore...
Mais qu'à ma voix unie
Votre voix si douce, Marie,
Tente aussi de les attendrir,

*Senyor! Senyor!
Salveu la mare!
Maria s'està morint... És cert...
i el seu fill
ja no té llet.
Casa vostra, cruels,
està tancada!
Els vostres cors són durs...
Sota les branques d'aquells sicòmors
a penes es distingeix
un humil sostre...
Anem a picar...
Tant de bo la meva veu,
unida a la teva, tan dolça, Maria,
els commogui.*

MARIE

Hélas! Nous aurons à souffrir
Partout l'insulte et l'avanie.
Je vais tomber...

*Ai! Haurem de patir
per totes bandes insults i escarnis.
Em desmaiaré...*

MARIE, JOSEPH

Pitié! Pitié!

Secourez-nous!

Laissez-nous reposer chez vous.

Que l'hospitalité

Saint soit accordée

A la mère, à l'enfant!

Hélas! de la Judée

Nous arrivons a pied.

Pietat! Pietat!

Auxilieu-nos!

Deixeu-nos descansar a casa vostra!

Que la santa hospitalitat

sigui concedida

a la mare i a l'infant!

Ai, des de Judea

venim caminant!

L'intérieur de la maison des Ismaélites

Marie, Joseph, Un père de famille,

Choeur d'Ismaélites

LE PÈRE DE FAMILLE

Entrez, entrez, pauvres Hébreux!
La porte n'est jamais fermée,
Chez nous aux malheureux.
Entrez, entrez, pauvres Hébreux!

Grand Dieu! Quel détresse!
Qu'autour d'eux on s'empresse!
Filles, fils et serviteurs
montrez la bonté de vos coeurs!
Que de leurs pieds meurtris
On lave les blessures.
Donnez de l'eau, donnez du lait,
des grappes mûres!
Préparez à l'instant
Une couchette pour l'enfant!

Entreu, entreu, pobres hebreus!
La porta de casa nostra mai
està tancada als desemparats.
Entreu, entreu, pobres hebreus!

Gran Déu! Quina misèria!
Afanyeu-vos a ajudar-los!
Filles, fills i servidors
mostreu la bondat dels vostres cors!
Netegeu les ferides
dels seus peus masegats.
Doneu-los aigua, llet
i raïm madur!
Prepareu immediatament
un bressol per a l'infant!

CHEOUR D'ISMAÉLITES

Que de leurs pieds meurtris
On lave les blessures!
Donnons de l'eau, donnons du lait, etc.

Que dels seus peus masegats
en netegin les ferides!
Donem-los aigua, donem-los llet, etc.

LE PÈRE DE FAMILLE

Sur vos traits fatigués
La tristesse est empreinte;
Ayez courage! nous ferons
Ce que nous pouvons
Pour vous aider.
Bannissez tout crainte!
Les enfants d'Ismaël
Sont frères de ceux d'Israël.
Nous avons vu le jour
Au Liban, en Syrie.
Comment vous nomme-t-on?

*Al vostre rostre fatigat
s'hi veu tristesa.
Valor! Farem
tot el que puguem
per ajudar-vos.
Aparteu qualsevol temor!
Els fills d'Ismael
són germans dels d'Israel.
Nosaltres vam néixer
al Líban i a Síria.
Com us dieu?*

JOSEPH

Elle a pour nom Marie,
je m'appelle Joseph
Et nous nommons l'enfant Jésus.

*Ella duu el nom de Maria,
Jo em dic Josep
I al nen l'anomenem Jesús.*

LE PÈRE DE FAMILLE

Jésus! Quel nom charmant!
Dites, que faites-vous
Pour gagner votre vie?
Oui, quel est votre état?

*Jesús! Quin nom tan encisador!
Digueu-nos, què feu
per guanyar-vos la vida?
Sí, quina és la vostra professió?*

JOSEPH

Moi, je suis charpentier.

Jo soc fuster.

LE PÈRE DE FAMILLE

Eh bien, c'est mon métier
Vous êtes mon compère.
Ensemble nous travaillerons,
Bien de deniers nous gagnerons.
Laissez faire!
Près de nous Jésus grandira
Puis bientôt il vous aidera
Et la sagesse il apprendra.
Laissez faire!

*També aquest és el meu ofici!
Som companys.
Trellarem junts
i guanyarem prou denaris.
Confieu en mi!
Al nostre costat Jesús creixerà,
i molt aviat ens ajudarà
i aprendrà l'ofici.
Confieu en mi!*

CHOEUR D'ISMAÉLITES

Près de nous Jésus grandira,
Puis bientôt il vous aidera
Et la sagesse il apprendra.

*Al nostre costat Jesús creixerà,
i molt aviat ens ajudarà
i aprendrà l'ofici.*

LE PÈRE DE FAMILLE

Pour bien finir cette soirée
Et réjouir nos hôtes
Employants la science sacrée,
Le pouvoir des doux sons!
Prenez vos instruments,
Mes enfants! toute peine
Cède à la flûte
Unie à la harpe thébaine

*Per acabar bé el dia
i alegrar els nostres hostes,
utilitzem la ciència sagrada,
el poder dels sons més dolços!
Agafeu els vostres instruments,
fills meus! Totes les penes
es dissipen davant d'una flauta
unida a l'arpa tebana.*

Trio Pour Deux Flûtes Et Harpe

LE PÈRE DE FAMILLE

Vous pleurez, jeune mère...
Douce larmes, tant mieux!
Allez dormir, bon père!
Bien reposez.
Mal ne songez.
Plus de larmes.
Que les charmes de l'espoir, du bonheur,
Rentrent en votre coeur

*Plores, jove mare...
Dolces llàgrimes, molt millor!
Vés a dormir, bon pare!
Descansea.
No tingueu malsons.
Prou angoixes!
Que els encants de l'esperança i felicitat
us omplin els cors!*

MARIE, JOSEPH

Adieu, merci bon père;
Déjà ma peine amère
S'amble s'enfuir, s'évanouir.
Plus d'alarmes!
Que les charmes de l'espoir, du bonheur,
Rentrent en notre coeur!

*Adéu i gràcies, bon pare.
Ja la meua amargor
sembla desaparèixer i esvair-se.
Prou angoixes!
Si, els encants de l'esperança i felicitat
ens omplen els cors!*

CHOEUR D'ISMAELITES

Allez dormir, bon père,
doux enfant, tendre mère;
Bien reposez!
Mal ne songez!
Plus de larmes!
Que les charmes de l'espoir, du bonheur,
Rentrent en votre coeur!

*Aneu a dormir, bon pare,
dolç infant, tendra mare;
descansea!
No tingueu malsons.
Prou angoixes!
Que els encants de l'esperança i felicitat
us omplin els cors!*

MARIE, JOSEPH

Adieu, merci, bon père!

Adéu i gràcies, bon pare!

EPILOGUE

LE RÉCITANT

Ce fut ainsi que par un infidèle
Fut sauvé le Sauveur
Pendant dix ans
Maire, et Joseph avec elle,
Virent fleurir en Lui
La sublime douceur,
La tendresse infinie
A la sagesse unie.
Puis enfin de retour
Au lieu qui lui donna le jour
Il voulut accomplir le divin sacrifice
Que racheta le genre humain
De l'éternel supplice
Et du salut lui fraya le chemin.
O, mon âme, pour toi
Que reste-t-il à faire
Qu'à briser ton orgueil
Devant un tel mystère...

*I d'aquesta manera, un infidel
va salvar el Salvador.*

*Durant deu anys
Maria, i Josep amb ella,
veieren florir en Ell
la dolçor sublim
i la tendresa infinita,
unides a la saviesa.*

*Finalment ja de tornada
al lloc on va veure la llum,
va voler complir el diví sacrifici
que va rescatar el gènere humà
de l'etern suplici
i li va obrir el camí de la salvació.
Oh, ànima meua,
què et queda per fer
sinó destruir el teu orgull
davant de tal misteri!...*

CHOEUR

O, mon âme, pour toi
Que reste-t-il à faire
Qu'à briser ton orgueil
Devant un tel mystère...

*Oh, ànima meva,
què et queda per fer
sinó destruir el teu orgull
davant de tal misteri!...*

LE RÉCITANT, CHOEUR

O, mon âme,
O, mon coeur, emplis toi
Du grave et pur amour
Qui seul peut nous ouvrir
Le céleste séjour!
Amen! Amen!

*Oh, ànima meva!
Oh, cor meu! Omple't
del més gran i pur amor
que és l'únic que ens pot obrir
la celestial estada!
Amén! Amén!*

També et pot interessar...

Palau 100

Dijous, 27.01.22 – 20 h

Sala de Concerts

Orquestra Filharmònica de La Scala

Riccardo Chailly, director

F. Mendelssohn: *Simfonia núm. 4, "Italiana"*

G. Mahler: *Simfonia núm. 1, "Tità"*

Preus: de 25 a 150 €

Concert patrocinat per: Grupo Euromadi

Palau 100

Dimecres, 09.02.22 – 20 h

Sala de Concerts

Sol Gabetta, violoncel

Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia

Antonio Pappano, director

P. Dukas: *L'aprenent de bruixot*

C. Saint-Saëns: *Concert per a violoncel i orquestra núm. 1, en La menor, op. 33*

J. Sibelius: *Simfonia núm. 1*

Preus: de 25 a 125 euros

Palau 100

Dimarts, 15.02.22 – 20 h

Sala de Concerts

Maria João Pires, piano
Orquestra Simfònica Gulbenkian
Tatsuya Shimono, director

P. Amaral: *Deux portraits imaginaires*
F. Chopin: *Concert per a piano núm. 2, en Fa menor, op. 21*
C. Debussy: *La mer*

Preus: de 25 a 125 euros

Concert patrocinat per: Repsol Fundación

Mecenes d'Honor



Mecenes Protectors



Mitjans Col·laboradors



vocento

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes de Catalunya – Deloitte – Eurofirms Group – Fundació Antiques Caixes Catalanes - BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Morera Casablanques S.L. – Teatre Romea – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Membres Palau XXI

M^a Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Marta Barnes – professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – Lluís Carulla Font – Carlos Colomer Casellas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarisas – María José Lavin Guitart – Anna Saura Miarnau – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – M^a. del Carmen Pous Guardia



PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

